

ОДГОВОР НА ПРИГОВОР

НА ИЗВЕШТАЈ ЗА ИЗБОР ЈЕДНОГ САРАДНИКА У ЗВАЊУ НАСТАВНИК СТРАНОГ ЈЕЗИКА ЗА УЖУ НАУЧНУ ОБЛАСТ ГЕРМАНИСТИКА (НЕМАЧКИ ЈЕЗИК 1 И НЕМАЧКИ ЈЕЗИК 2) (конкурс објављен у листу „Послови“ Националне службе за запошљавање, број 898, страна 50, од 09.09.2020.)

у односу на Приговор уложен 13.11.2020. од стране Милоша Јовановића из Крагујевца (Солунска 7А) на Извештај Комисије за избор **Невенке Јанковић**, професора немачког језика и књижевности, Комисија даје следеће ОБРАЗЛОЖЕЊЕ:

ОДГОВОРИ НА ПРИМЕДБЕ ИЗ ПРИГОВОРА НА ИЗВЕШТАЈ

(комисија је давала парцијалне одговоре на обиман приговор подељен на веће целине)

1. Приговор:

Кандидат Јовановић сматра да свакако према условима конкурса прописаним Статутом Филозофског факултета (чл. 99 ст. 3) као германиста може да изводи наставу из немачког језика, а не само књижевности, и да може да се бави научноистраживачким радом из књижевности и лингвистике, и да то доказују његово образовање (професор немачког језика и књижевности и доктор филолошких наука) и његови интердисциплинарни и мултидисциплинарни радови, те да је то предност, а никако мана.

1. Одговор:

Комисија је јасно исказала у Извештају (у закључку) да оба кандидата испуњавају формалне услове конкурса. Неупитно је и да Јовановић има највиши ниво образовања, те да може да се бави истраживањем како у области науке о књижевности, тако и лингвистике. Такође, нико не доводи у питање нити интердисциплинарност и мултидисциплинарност радова, нити је у Извештају то наведена као мана. У том смислу Комисија овде не уочава шта се приговара.

2. Приговор:

Кандидат Јовановић наводи у Приговору да је „упркос подели Филологије на научне области Наука о језику, Наука о књижевности и Наука о култури, пракса да наставници држе предавања и вежбе не само из својих примарних ужих научних области, већ и из других научних области које потпадају под науку филологије.“ И наводи да има таквих случајева на нематичним и матичним департманима факултета филолошког профила, и да на Филозофском факултету на Департману за немачки језик и књижевност наставници и сарадници за УНО Немачка књижевност и култура држе наставу за УНО Немачки језик.

2. Одговор:

Овим делом приговора кандидат излази ван оквира овог конкурса и наводи непроверене или половичне информације, које се не односе на сам Извештај Комисије, које нису сасвим доступне члановима Комисије или широј јавности, нити су засноване на познавању података о годишњем распоређивању наставника и сарадника на одређеним предметима, нити могу бити аргументација за приговор. Предмет приговора не могу бити други конкурси и избори у звања, вршени претходних година и деценија јер су се мењали општи услови, сам концепт високог образовања, закони, правилници, услови конкурса итд. Комисија не може пратити нити знати све претходне

конкурсе, нити то треба да буде меродавно за конкретан Извештај. Конкурс није расписан за предмете на матичном департману, већ при Центру за стране језике који је посебна јединица Факултета, те није релевантно доводити у везу предмете и наставнике на матичном департману са предметима и наставницима који предају при Центру за стране језике на нематичним департманима.

Кандидат се не може позивати на информације са сајта Факултета, које се иначе често мењају а периодично актуелизују (и доступне су у више других валидних документима), посебно у вези расподеле наставника на матичном департману који није расписао конкурс. Напоменућемо само да наставници матичног департмана из УНО немачка књижевност и култура нису држали наставу предмета из УНО Немачки језик, лектори за немачки језик држе вежбе предмета само из своје научне области, само један асистент из области књижевности у текућој години држи вежбе једног језичког предмета (допуна недељне норме само ове године, јер се студијски програм још не реализује на све четири године).

Што се тиче Центра за стране језике, Комисија може да потврди да су немачки као страни језик држали увек наставници и сарадници из УНО *Немачки као страни језик* (на нематичним департманима), затим УНО *Германистика* (на нематичним департманима), а актуелно УНО *Германистика* (назив УНО мењан, звање мењано из *предавач у наставник страног језика*), предмети исти) који су имали релевантно наставно искуство, компетенције и радове у настави немачког као страног језика. Иначе се према природи наставе одређених предмета дефинишу уже науче области, па тако сви наставници Центра, већина са дугогодишњим или вишедеценијским искуством у настави страног језика (један наставник пре две деценије и у настави језика на матичном департману) држе наставу из својих УНО дефинисаних актуелно као *Романистика*, *Русистика*, *Англистика* итд.). Пракса Факултета је, дакле, да се конкурси за стране језике увек расписују на јединствен начин, при чему се подразумева одређен профил и компетенције наставника језика. .

О праксама на другим факултетима Комисија не може да даје коментаре, нити то може бити предмет приговора на Извештај, већ задире у шира (правна) питања и прописе у појединим временским периодима у високом школству као и у прописе појединих високошколских институција.

3. Приговор:

Кандидат Јовановић истиче у приговору да је конкурс расписан за УНО Германистика, а не Германистичка лингвистика, те да није јасно и недвосмислено прописано која од две тј. три УНО се од кандидата захтева као услов за јављање на конкурс.

3. Одговор:

Комисија на основу познавања услова досадашњих конкурса за немачки као страни језик може да образложи прописе, услове и праксу у вези УНО ових предмета. Преласком на болоњски начин студирања, од 2010. године конкурси за предмете који се односе на немачки као страни језик расписивани су за звање *наставник страног језика* за УНО *Германистика* (*немачки језик на нематичним департманима*), а затим само УНО *Германистика* (за предмете Немачки језик 1, 2, 3 и 4, а касније 5 и 6), актуелно у оквиру тзв. А листе (у *Одлуци Универзитета о ужим научним, уметничким и стручним областима* од 04. јуна 2018. године: file:///C:/Users/Lenovo/Downloads/odluka_o_uim_naunim_umetnikim_i_strunim_oblastima.pdf). Поређења ради, за изборе на матичним филолошким департманима, за језичке предмете, наводе се УНО *Англистичка/Романистичка/Русистичка лингвистика*.

Универзитет у Нишу је Одлуком о ужим научним, уметничким и стручним областима од 04. јуна 2018. године утврдио још две УНО: *Немачки језик* и *Немачка књижевност и култура* које се примењују за предмете на матичном департману који од тада а Центар за стране језике за УНО *Германистика* (где има дугу праксу).

Међутим, основна проблематика одређивања УНО која се односи на немачки као страни језик огледа се и на примеру преклапања две УНО, различитих назива, које се односе на исте предмете (страни језик) на факултетима Универзитета у Нишу. Наиме, на појединим факултетима користи се УНО *Германистика*, а на појединим УНО *Немачки језик*. Због различитих назива УНО који се односе на страни језик, најмеродавније приликом одређивања испуњости услова конкурса представљају горе поменута два елемента конкурса: сам назив звања и сами предмети за које се расписује конкурс (који указују и на профил радног места).

4. Приговор:

Кандидат истиче да не живимо у свету позитивистичке поделе наука на засебне уже научне области, да неко ко проучава књижевно дело може проучавати и проблеме језика (књижевно дело као језичко уметничко дело), те да се језик може проучавати не само из угла лингвистике или дидактике, већ и из угла филологије као интегралне науке и филозофије језика, где се језик посматра у ширем хоризонту јединствене науке.

4. Одговор:

Сам кандидат у својој биографији и библиографији наводи следеће области интересовања: „немачка књижевност 18, 19. и 20. века, општа књижевност новог века и теорија књижевности, културна историја“ и „научноистраживачки рад из области филозофских наука, са нагласком на упоредним изучавањима књижевности и филозофије и међусобним утицајима ових двеју друштвено-хуманистичких дисциплина, а предмет посебног интересовања, када је филозофија у питању, јесте нововековна и савремена континентална филозофија, са акцентом на немачкој филозофији класичног идеализма и филозофији 19. и 20. века, херменеутици, феноменологији, онтологији и естетици“.

О филологији као интегралној науци се на овом месту не може расправљати. Иако постоје критике традиционалне поделе на науку о језику (законитости, форме, структуре), науку о књижевности (интерпретације индивидуалних језичких исказа) и култури, као и чињенице да скоро нема „чисте“ научне дисциплине, постојање ове поделе у контексту високог образовања је меродавно за креирање курикулума студијских програма, силабуса предмета, акредитацију студијских програма, функционисање факултета и универзитета. Поделе на научна поља и уже научне области представља оквир у који се могу уклопити и анализирати предмети у курикулуму, па и они интердисциплинарни. Без овакве поделе би било немогуће обављати избор у звања односно изабрати адекватног кандидата.

Када је реч о предметима конкурса *Немачки језик 1* и *Немачки језик 2* из УНО *Германистика*, ради се о посебној дисциплини (немачки као страни језик, или лингвистика немачког као страног језика) где се језик посматра пре свега из угла германистичке лингвистике (немачки језик као систем, фонетика, морфологија, синтакса, лексикологија итд.) и дидактике немачког језика. Дидактика се бави питањем посредовања/преношења садржаја (језичких, књижевних, културних; комуникативне компетенције, рецептивних и продуктивних језичких вештина, граматике, лексике) и индивидуалних процеса учења, и то у формалном процесу учења и подучавања на било ком узрачном нивоу.

У херменутици као филозофској дисциплини језик је средство разумевања и тумачења, а не предмет истраживања, те у том погледу не може имати додирне тачке са лингвистиком (посебно немачког као страног језика) која изучава језик као систем/структуру или пак комплексном дидактиком (посебно дидактиком немачког као страног језика). Када говоримо о херменутици као методи тумачења књижевности, онда се овај унутрашњи приступ примењује у разумевању и тумачењу књижевних дела за одређивање онтологије света књижевних дела (проблем времена, простора, бића, човека), те ни овде језик (немачки језик) као систем није предмет истраживања. Тумачење књижевних дела са естетског аспекта, својствено је науци о књижевности, док лингвистика поред текстова различите врсте може анализирати и књижевни текст у погледу структуре језика (језик као систем), што је њен основни предмет истраживања.

Комисија је дакле у Извештају јасно имала у виду предмет проучавања појединих научних области и дисциплина, када је процењивала релевантност истраживања кандидата за предмете расписане конкурсом, а она се одређује према критеријумима за акредитацију студијских програма, према којима наставник треба да има радове везане за наставне предмете. При томе није уочила повезаност са неком од подобласти германистике: германистичком лингвистиком, дидактиком, немачким као страним језиком. У свом Извештају Комисија је јасно сагледала радове односно области истраживања кандидата Јовановића, који се крећу у два основна научна поља: филологије и филозофије, и то у дисциплинама: немачка књижевност, теорија књижевности, херменеутика, филозофска херменеутика (тумачење, разумевање). Ниједан рад није из области немачког као страног језика, савременог немачког језика, дидактике немачког језика (или дидактике књижевности), методике наставе.

Звање наставника страног језика је специфично звање које предвиђају поједини факултети Универзитета за предмете на нематичним департаментама и за које не постоје специфични ближи услови као за виша наставничка звања доцент, ванредни професор и редовни професор на матичним департаментама. Исто не подразумева искључиво научну продукцију већ и стручни рад наставника. Очекиване компетенције наставника страног језика на нематичним департаментама су, са једне стране, идентичне као и оне за наставника страног језика на свим осталим нивоима образовања, а са друге стране, подразумевају и специфичне компетенције у складу са специфичношћу универзитетске наставе страног језика (*studienbegleitender Deutschunterricht*) где се преплићу општи језик, језик струке и језик науке.

5. Приговор:

Кандидат Јовановић наводи у приговору да је основне студије завршио у року са просечном оценом 9,71, те да је супериорнији од друге кандидаткиње која има просек 8,11 и дупло дуже трајање студија. Затим да је одмах након основних студија и одслужења војног рока 2009. уписао докторске студије, завршио их 2019. и стекао назив доктора филолошких наука са просеком 9,72 те да је и овде супериорнији од друге кандидаткиње која је докторске студије уписала тек 2015. год., у четрдесетој години живота, која има просек на докторским студијама 9,63 и још није одбранила докторат. И наводи да докторат из уже научне области јесте предност за избор кандидата, иначе га комисија не би анализирила.

5. Одговор:

Комисија је у Извештају тачно навела све податке и за једног и за другог кандидата и истакла да друга кандидаткиња има нижу просечну оцену на основним студијама (8,11), односно да Јовановић има вишу просечну оцену (9,71), што значи да је бољи у овом сегменту, а да друга кандидаткиња има скоро подједнако високу оцену на докторским студијама (9,63) као Јовановић

(9,72), што значи да су скоро изједначени у овом сегменту. У том смислу комисија не уочава зашто је ово понављање већ реално приказаних података из Извештаја предмет приговора.

Комисија је тачно навела и да је Јовановић завршио основне студије у року, што значи да је бољи у овом погледу (додуше ради се о деведесетим годинама, што је могло да утиче на ток студија). Са друге стране, докторске студије Јовановића трајале су десет година, док је Јанковић уписала ДАС пре пет година, положила све испите, ради на дисертацији, што потенцијално може трајати краће од Јовановићевих студија, радећи све време у настави, тако да је њена укупна професионална активност на факултету интензивна последњих 4-5 година, те у овом сегменту, трајање докторских студија, Јовановић нема предност, јер су његове докторске студије трајале 10 година, од којих 7 година није објавио ниједан рад (2012-2019) и није био запослен последње три године.

Комисија у Извештају није улазила у приватне разлоге кандидата у погледу трајања редовних студија или докторских студија и сасвим неутрално је приказивала чињенице. Међутим, кандидат Јовановић у Приговору апострофира да је одмах по завршетку основних студија био на одслужењу војног рока и уписао докторске студије, што је по њему показатељ супериорности, и додатно дискриминише другу кандидаткињу по питању старости у тренутку уписивања студија. Комисија овде мора да одговори, да је сасвим ирелевантно када појединац одлучи да се бави даљим образовањем, усавршавањем или научним радом, те да је принцип „*longlife learning*“ у динамичном пословном окружењу одавно заступљен у савременом глобалном образовању, те да време уписа ДАС није показатељ квалитета. Поред тога, неправедно је вршити поређења овакве врсте, јер је друга кандидаткиња у исто време оснивала породицу и постала мајка. У академском свету ово је омаловажавајуће, увредљиво и неприхватљиво. Нпр. на ОАС немачког језика и књижевности у Нишу има студената у 40.-им годинама, који планирају и упис на ДАС, што је и логично јер ОАС постоје тек две године у Нишу, док су студентима у Крагујевцу одавно, врло брзо након оснивања ОАС биле доступне и ДАС. Из конкурсне документације се јасно види да се друга кандидаткиња последње четири године интензивно бавила докторским студијама (ван места становања, у Београду), положила све испите, пише радове, истовремено изводећи наставу и велики број радних задатака у интересу факултета и шире заједнице, те каснији упис на ДАС није утицао на те интензивне професионалне активности и резултате рада, напротив.

Докторат јесте елемент који потврђује несумњив квалитет кандидата Јовановића, што је Комисија и вредновала као производ научног рада, у посебном одељку Извештаја где је констатовала његову већу научну продукцију, те не разуме зашто је то предмет приговора. Али друга кандидаткиња, у фази израде дисертације, не заостаје много, посебно с обзиром на почетак ДАС. Међутим, као што је речено у Извештају, за звање *наставник страног језика* докторат није услов према Статуту ФФ у Нишу, нити минимални услов према *Ближим условима за избор у звање наставника* (већ за звање *доцент*) те Комисија констатује да друга кандидаткиња апсолутно испуњава услове у погледу нивоа стручне спреме (студије првог степена) за ово радно место, исто као и кандидат Јовановић. То је Комисија јасно навела и у закључку Извештаја.

Докторат Јовановића може бити додатни елемент за давање предности, уколико се ради о научној области доктората која је релевантна за расписане предмете. Задатак комисије је да код избора у звање *наставник страног језика* процени стручне и научне радове, па тако и докторат, у погледу релевантности за расписано звање, ужу научну област и предмете конкурса. Комисија је у Извештају вредновала и докторат Јовановића као најважнији део научне продукције, заједно са другим стручним и научним радовима кандидата у посебном делу Извештаја, јер стручни и научни радови јесу један од прописаних услова за избор у звање *наставник страног језика* (за разлику од доктората).

Сагледавајући релевантност доктората, стручних и научних радова за предмете расписане конкурсом, Комисија понавља да је научни и стручни рад кандидата Јовановића у области науке о књижевности (теорије књижевности, књижевнанаучне методологије, херменеутике, немачке књижевности) и филозофије (филозофске херменеутике, филозофије језика), а да је научни и стручни рад кандидаткиње Јанковић у области науке о језику (савремени немачки језик, немачки као страни језик, дидактика). За предмете *Немачки језик 1* и *Немачки језик 2*, из уже научне области *германистика*, докторат кандидата Јовановића из херменеутике, филозофије и немачке књижевности мање је релевантан, односно ирелевантан када је филозофски аспект у питању, а то је највећи део рада. Према захтевима за акредитацију студијских програма потребно је да наставници имају радове искључиво из области за које се бирају, и у складу са предметима које предају.

6. Приговор:

Кандидат Јовановић наводи да има радно искуство на факултету у трајању од скоро 8 година (7 година, 8 месеци, 15 дана), а накнадно у Приговору наводи и искуство у основној и средњој школи, и укупно 9 година радног искуства. Наводи да друга кандидаткиња има тек мало више од три године искуства на факултету, а да је целокупно остало искуство у раду у основним и средњим школама. Истиче да је за овај конкурс једино релевантно искуство на високошколској установи, те да је он у изразитој предности у односу на другу кандидаткињу.

Такође истиче да има искуство у држању часова предавања, до расписивања конкурса услед изненадне смрти предметног професора по одлуци матичног факултета, а на основу службене белешке са службеног састанка. Јовановић наводи да има искуство као лектор и један од уредника 23. броја часописа *Наслеђе*, те да је учествовао у испитној комисији за предмет Немачки језик на Правном факултету у Крагујевцу. Наводећи све ове податке (иначе све већ приказане у Извештају Комисије), Јовановић резимира да има континуирано универзитетско искуство на високошколској установи, у својству асистента на матичној катедри, у својству лектора и предавача на нематичним факултетима.

6. Одговор:

Комисија је на основу конкурсне документације већ навела детаљно у Извештају све горе поменуте податке које је Јовановић навео и у пријави. Најпре је навела да кандидат Јовановић има искуство у универзитетској настави на матичној катедри ФИЛУМ-а (20.11.2008. - 03.02.2017.) најпре као сарадник у настави са 20% па као асистент са 60% норме. Међутим укупна дужина радног стажа на факултету се не поклапа са радним искуством од око 8 година, коју наводи Јовановић у Приговору, јер кандидат никада није радио са пуном нормом. Јовановић није приложио радну књижицу, већ неколико уговора о раду (као сарадник па асистент) и две потврде Факултета за 2013. и за 2014. годину да је тада био запослен као асистент са 60% норме (почев од 2010. год).

Комисија је прерачунала стаж на основу приложених уговора и потврда, јер радна књижица или други документ који потврђује укупну дужину радног стажа нису приложени (уколико постоји радна књижица, и уколико је у истој наведен другачији стаж у односу на приложену документацију, комисији тај податак није доступан).

Јовановић, дакле има универзитетско искуство у настави у својству сарадника у настави и асистента од мало мање од 8 година (календарски гледано), а реално укупно 4 године радног стажа,

јер није имао пуну норму, и то на предметима из уже научне области немачка књижевност и култура на матичном департману.

Комисија је такође навела у Извештају да је у кратком периоду од три месеца (јануар-април 2010.год.) као сарадник у настави изводио и часове предавања због изненадне смрти предметног професора. Комисија је то навела на основу податка из Пријаве кандидата и није помињала нити наводила детаље приложене службене белешке (на коју се Јовановић позивао у Пријави) јер сматра да би тиме обелоданила интерни документ Факултета. Уосталом, тај податак Комисија није сматрала толико релевантним, тим пре јер није утемељен на документацији. Међутим, кандидат и у Приговору опет апострофира службену белешку и одлуку Факултета, те Комисија сада мора да одговори да у приложеној службеној белешци од 21.01.2010. не постоји податак да Јовановић треба да држи часове предавања до конкурса, већ (у склопу неколико закључака) стоји следеће: „Милош Јовановић биће ангажован са фондом од два часа, у звању сарадника у настави, и то до расписивања конкурса у априлу месецу“.

Једногодишње искуство у основној и средњој школи, које кандидат наводи накнадно у Приговору, уопште није наведено у Пријави, не постоји никаква документација, те не може бити предмет приговора.

Лекторисање 23. броја часописа *Наслеђе* Комисија је навела у Извештају, али се то не може сматрати искуством у настави нити „континуираним универзитетским искуством на високошколској установи, у својству лектора“, јер се у овом случају ради о лекторисању (једног броја) часописа, што нема додирне тачке са лекторским искуством у настави. Универзитетско искуство на високошколској установи, у настави дакле, било би искуство у сарадничком звању *лектор* који држи часове вежби углавном из савременог немачког језика или немачког као страног језика, а то овде свакако није случај.

Јовановић у Пријави и Приговору наводи да је учествовао у испитној комисији за предмет Немачки језик на Правном факултету у Крагујевцу, што је и Комисија навела у Извештају као допринос академској заједници (четири испитна рока у 2009. год.), иако кандидат није приложио никакву потврду томе (не сумњајући у тачност података које је навео кандидат). Међутим, сада у Приговору кандидат истиче да је ово „универзитетско искуство на високошколској установи, у својству предавача“, што не одговара чињеничном стању. Наиме, *предавач* је наставничко звање, и предавач има право држања испита, док је Јовановић тада био у звању сарадника у настави, те није имао право да испитује и оцењује, већ само да буде члан комисије (преглед тестова или слично).

Са друге стране, Комисија је на основу приложене потврде Факултета о радном односу, утврдила да друга кандидаткиња има искуство у универзитетској настави од три и по године (до момента конкурса) и да је и даље у радном односу (до овог тренутка три године и девет месеци), са пуном недељном нормом, у звању лектора за немачки језик у Центру за стране језике (ужа научна области германистика (немачки језик на нематичним департманима - *Немачки језик 5* и *Немачки језик 6*). Поред тога на основу приложене радне књижице (и уписаном стажу) Комисија је утврдила да има искуство као наставник немачког језика у гимназији од око 12,5 година, септ.2003. – март. 2017. (као и на другим пословима).

У овом делу Комисија није установила „изразиту“ предност кандидата Јовановића у погледу искуства у настави на високошколској институцији, као што наводи Јовановић, јер реални радни стаж Јовановића, према приложеним уговорима, је 4 године, и то на матичном департману из

области књижевности и културе, док Јанковић има три и по године (до овог тренутка три године и девет месеци) на нематичним департманима из области немачког као страног језика. Тиме су оба кандидата скоро изједначена у погледу дужине радног стажа на факултету као сарадници, с тим да кандидаткиња Јанковић једина има искуство у настави страног језика, и дуг радни стаж у гимназијској настави немачког као страног језика, што је итекако значајно за факултетску наставу страних језика.

* Напомена: Обрачун радног стажа: 17 месеци са 20% норме = **3,4 месеца**; 6 година са 60% норме = **3 године и 8 месеци**, 1 месец са 60% норме = **0,6 месеци**; Укупно: 3,4 месеца + 3 године и 8 месеци + 0,6 месеци = **4 године**

7. Приговор:

Кандидат Јовановић је у пријави у рубрици „Научно и стручно усавршавање“ навео три усавршавања (2007, 2009, 2009). У приговору међутим набраја 14 ставки којима жели да потврди своје научно и стручно усавршавање (11 више од наведених у Пријави): три горе поменута усавршавања, шест учешћа на научним скуповима, три учешћа у радио емисијама, једно предавање у гимназији, једно учешће на Скупштини Гетеовог друштва.

Кандидат сматра да је његово усавршавање у универзитетским оквирима, а да је усавршавање друге кандидаткиње на нижем нивоу (и за ниже нивое образовања), те да то кандидаткињу „у потпуности дисквалификује за овај конкурс“. Такође наводи да се стручно и научно усавршавање огледа у научним и стручним радовима које кандидат излаже и објављује.

7. Одговор:

Кандидат је у Пријави приказао свих 14 поменутих ставки у различитим категоријама и рубрикама („усавршавања“, „излагања на скуповима“, „допринос академској и широј заједници“, „научни рад“) и то је тада урадио на исправан начин, јер нпр. излагање кандидатовог рада на скупу вреднује се у категорији „излагања на скуповима“ и не може се сврстати у усавршавање (уосталом, то би онда могао и други кандидат да уврсти у усавршавање, а то није учинио, нити је то комисија учинила ни код једног од кандидата). Међутим, сада у Приговору те исте ставке кандидат приказује другачије, обједињено у само једној категорији „Усавршавања“, чиме двоструко умножава ставке, додајући оне већ наведене под другим категоријама, додатно остављајући утисак да комисија није добро навела податке и сврстала ставке.

Комисија је прецизно све поменуте ставке навела у тачно одвојеним рубрикама у Извештају (разврстане у четири категорије) и додала чак пет ставки више, које су постојале само у приложеној документацији (био- и библиографији) и које сам кандидат није нигде приказао у Пријави, и то на следећи начин:

- у рубрици „научно и стручно усавршавање“ навела сва три стручна усавршавања која је и кандидат навео у Пријави, и плус додала и четврту ставку, коју сам кандидат није навео у Пријави, а коју је открила читајући детаљно приложену био- и библиографију (80. Генерална скупштина Гетеовог друштва),
- у рубрици „излагања на скуповима“ навела тачно сва три скупа која је кандидат сам навео у Пријави; ова рубрика је обавезни део обрасца, те се ове три ставке морају овде навести,
- у рубрици „допринос академској и широј заједници“ навела четири ставке више: три учешћа у радио емисијама и једно предавање у гимназији, које сам кандидат уопште није ни навео у својој Пријави, а Комисија је открила читајући детаљно приложену био- и библиографију;

- ова три учешћа у радио емисијама се не могу сматрати личним усавршавањем, већ управо онако како је и комисија навела: допринос широј заједници; ради о обрнутој ситуацији, кандидат преноси слушаоцима информације и своја сазнања/ставове,

- кандидат је навео у Приговору још три излагања на скуповима, која претходно није навео у Пријави под „излагања“, већ под категорију „научни радови“, што је Комисија у Извештају тачно тако и навела, свака рубрика Пријаве и Извештаја показује специфичан елемент вредновања, па је тако излагање на скуповима посебан показатељ испуњења једног од ближих услова, а објављени радови посебан показатељ испуњења ближих услова (то је обавезни део формулара)

На исти начин Комисија је прецизно приказала ставке и за другу кандидаткињу раздвојене по категоријама тј. рубрикама траженим у формулару извештаја, без икаквог преклапања/дуплирања ставки по категоријама (свака појединачна ставка само у једној категорији).

Супротно ставу Јовановића (који нема искуство у настави немачког као страног језика, а ниједно од стручних усавршавања није у вези са наставом немачког језика на нивоу високошколског образовања) да је друга кандидаткиња имала усавршавања „нижег нивоа“ и нерелевантна за рад на универзитетском нивоу, Комисија (са дугогодишњим искуством у настави немачког као страног језика на нематичним департманима, али и у гимназији, затим на матичном департманима, са стручним и научним компетенцијама у области германистичке лингвистике, савременог немачког језика, методике и дидактике наставе немачког језика, немачког као страног језика, као и са искуством „teacher trainer-a“) тврди да усавршавања из поменутих области у организацији релевантних домаћих и страних институција (попут Министарства просвете РС, Гете Института, Немачке Педагошке службе за размену PAD, Немачке Централне за инострано школство ZfA, домаћих факултета, УННЈС итд. које је имала друга кандидаткиња) омогућавају стицање стручних и професионалних компетенција како за наставника немачког језика у гимназији тако и на нематичним департманима (принципи савремене наставе немачког као страног језика су универзално применљиви, са циљем стицања комуникативне (интеркултурне) компетенције, уз подстицање аутономије, стратегија, компетенције деловања тзв. *Handlungskompetenz*, са фокусом на језику као средству споразумевања, уз додатну усмереност ка струци/професији итд.)

Комисија сматра такође да се научно-истраживачки рад у смислу објављивања радова не може навести у рубрици „усавршавања“ (ни код једног кандидата), јер се исти у Извештају већ вреднују као посебна категорија научних и стручних радова, којима се потврђује научна и стручна продукција оба кандидата (а не усавршавање). Треба разликовати (иницијално) образовање, по нивоима, и усавршавање са једне стране, и научну продукцију, са друге стране. Оба кандидата су представљена на исти начин у том погледу, и научни и стручни радови су описани у посебној рубрици, при чему оба кандидата имају очекивану продукцију, при чему је горе већ наведено да Јовановић има богатију, али у областима које су релевантне за предмете из области немачке књижевности.

Управо наведено дугогодишње усавршавање друге кандидаткиње у земљи и иностранству (уз искуство у настави страног језика, од тога скоро четири године на универзитетском нивоу, и искуство са језиком струке/професије) представља његову предност за радно место, а не „дисквалификацију“ како наводи Јовановић, јер тиме други кандидат доказује развијеније методско-дидактике и професионалне компетенције (основна лингвистичка се подразумева код оба кандидата с обзиром на стечено образовање) које су изузетно релевантне за предмете *Немачки језик 1* и *Немачки језик 2* тражене конкурсом. Наиме, настава страног језика подразумева динамичан процес наставе и учења (активности наставника и студената) у коме је (немачки) језик предмет и циљ активности. За разлику од других статичних предмета, код којих доминира теорија

(и структурирана декларативна знања), за наставу ових предмета су неопходне професионалне компетенције наставника којима се код студената подстиче, осим декларативних и стицање процедуралних знања (умења и вештина), а студент посматра као активни субјект наставе.

8. Приговор:

Кандидат у приговору наводи да је укупан број бодова 39,5 које је Комисија сабрала, погрешан, и да он треба да износи 43,5. У тај збир бодова урачунао је 3 бода за сасвим нови рад, Комисији непознат и недоступан, за који кандидат наводи да је објављен међувремену, дакле, након пријаве и истека конкурсног рока, (Вукчевић, Миодраг и Милош Јовановић (2019): „О Гетеу и Шилеру“, *Гете и Шилер: лепе душе светске књижевности*, Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“ и Филолошки факултет у Београду стр. 75-80 (ISBN 978-86-7301-135-6 (УБСМ)), категоришући га као М44, дакле урачунавајући референцу више у односу на референце наведене у пријави. Кандидат, дакле, тражи да се накнадно пријављен рад прихвати и вреднује и урачуна у коначни збир.

8. Одговор:

Комисија је у свом Извештају обрачунала све бодове, додајући и бодове за необјављене радове и бодове за докторску дисертацију, коју сам кандидат није категорисао у пријави, нити доделио бодове за исту, нити сабрао поене (у табели предвиђеној за то), и заједно са дисертацијом Комисија је израчунала укупно 39,5 бодова (а уз уважавање прекатегоризације једног рада у већ датом одговору сада 40,5). Кандидат, међутим, сада накнадно у приговору додаје нову референцу, тврдећи да је Комисија погрешно обрачунала укупан број бодова. Комисија је саставила Извештај искључиво на основу расположиве документације тј. радова које је кандидат навео у пријави на конкурс и које је приложио. Обрачун бодова Комисија је у Извештају тачно сабрала (и проверила поново, када је стигао приговор), и то сходно наведеним и приложеним радовима у пријави. Међутим, накнадне допуне пријава на конкурс тј. додавање нових референци, након истека конкурса, у поодмаклој изборној процедури, не могу бити предмет приговора.

9. Приговор:

Кандидат Јовановић наводи да Комисија превиђа резултате остварене кроз научне радове и фаворизује неаргументовано другу кандидаткињу и набраја све радове из Извештаја. Даље истиче да су два његова рада, која су наведена у пријави као радови у штампи, у међувремену и објављена. Затим наводи да има вишеструко више радова и бодова од противкандидаткиње, која има много мање радова и бодова (од којих три у целини).

9. Одговор:

Комисија је у Извештају навела укупан број радова и бодова оба кандидата, не оспоравајући већу укупну стручну тј. научну продукцију кандидата Јовановића. То је неспорно и наведено. Комисија је већ у самом Извештају доделила категорију за два поменута рада (наведена у пријави као радови у штампи) и већ урачунала њихове бодове у коначни збир. У том погледу је овај део приговора неоснован јер је Комисија третирали те радове унапред као да су већ објављени и поступила у корист кандидата (иако би то нпр. за избор у наставничко звање *доцент* било неприхватљиво).

Што се тиче радова у целини или у изводу, то се и категорише на одговарајући начин (они у изводу имају мање бодова, што резултира мањим укупним бројем бодова) што је Комисија реално представила и код друге кандидаткиње која има мање бодова, тако да је и у том погледу овај део приговора неоснован.

Када посматрамо број радова које су кандидати објавили у последњих пет година, а то је према ближим условима за избор у звања наставника релевантан период у коме је потребно остварити одређен број радова, кандидат Јовановић је објавио седам радова (рачунајући два поменута, објављена након истека конкурса) а пре тога, од 2012. до 2019. године имао је паузу од седам година, када није објављивао. У том погледу (релевантних пет година) број радова је за два већи од кандидаткиње Јанковић. Иначе, већа продукција Јовановића је и очекивана, с обзиром на то да кандидат објављује у двоструко дужем периоду (током рада на факултету и докторских студија, уписаних 2009. год. и завршених 2019.) у односу на другу кандидаткињу, која објављује последње две године (током докторских студија, уписаних 2015. год.). При томе је Јовановић неколико година ван радног односа, док је Јанковић посветила последње три године многобројним радним задацима којима је допринела унапређењу рада Факултета.

10. Приговор:

У приговору кандидат Јовановић наводи да је категоризација рада објављеног у часопису *Филозофија и друштво* од стране Комисије као М51 погрешна и наводи као аргументацију напомену из обрасца за пријаву на конкурс Филозофског факултета у Нишу: „уколико постоји дилема који коефицијент М одговара датом часопису за годину када је рад објављен, бира се она која је најповољнија из периода од три године (година пре, година публиковања и година после публиковања, или две године пре публиковања и година публиковања“. Кандидат такође сматра да „оно што је извесно у вези са иностраним часописима високе категорије (М23, М24) јесте да се највишом категоријом бодују и радови објављени у том часопису годину пре него што је часопис добио одређену категорију, као и годину после – ако је у међувремену изгуби“, те да његов рад у овом часопису из 2019. године треба категорисати као рад из категорије М24 (са 4 бода), као што је навео у пријави.

10. Одговор:

Комисија је у свом Извештају приликом навођења категорије публикација, које су кандидати навели, консултовала *Правилник о поступку, начину самовредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживања* („Сл. Гласник РС“, бр. 24/2016, 21/2017 и 38/2017), податке на КоБСОН-у, листе категоризованих научних часописа за четири релевантне године (2017, 2018, 2019, 2020), односно листе категоризованих публикација релевантних Матичних научних одбора (категоризацију часописа), што је обавеза према добијеном упутству.

Часопис *Филозофија и друштво* (Института за филозофију и друштвену теорију, Београд) је у *Листи категоризованих научних часописа за 2017.* (<http://www.mpn.gov.rs/wp-content/uploads/2018/05/2017.pdf>) и *Листи категоризованих научних часописа за 2018. годину* (<http://www.mpn.gov.rs/wp-content/uploads/2018/11/knc-2018.pdf>) категорисан као национални часопис међународног значаја **М24** (4 бода), а у *Листи категоризованих научних часописа за 2019. годину* (<http://www.mpn.gov.rs/wp-content/uploads/2020/01/Kategorizacija-naucnih-casopisa-2019..pdf>) и *Листи категоризованих научних часописа за 2020. годину* као врхунски часопис националног значаја **М51** (3 бода). У све четири наведене листе овај часопис, (најпре као национални часопис међународног значаја, а затим као врхунски часопис националног значаја) је у категоријама оних који **нису реферисани** у *Web of Science* и *Journal Citation Report* (JCR), односно оних који немају **немају impact factor**.

Према *Правилнику о поступку, начину самовредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживања* („Сл. Гласник РС“, бр. 24/2016, 21/2017 и 38/2017), Прилог 2 (<https://www.filfak.ni.ac.rs/preuzimanje/send/185-pravilnici-izbor-u-zvanja/580->

pravilnik-o-vrednovanju-rezultata-2017) „за одређивање коефицијента М и импакт фактора међународних часописа користи се, по правилу, *JCR Science Edition, JCR Social Science Edition и JCR Arts and Humanities*, за период од две године пре публикација и година публикација, и то за ону годину у којој је часопис најбоље рангиран, односно ону у којој је имао највећи импакт фактор.“ Према Тумачењу Националног савета за високо образовање од 15.01.2010. (доступно на: https://kobson.nb.rs/upload/documents/MNTR/Dokumenti/SCI_lista_tumacenje.pdf) „при вредновању остварених научних резултата наставника, доктораната и ментора докторских дисертација **узима се у обзир JCR листа** за ону годину у којој је рад објављен, а у случају дилеме и за једну или две године пре тога, или за једну годину после тога, шта је најповољније за кандидата чији се рад вреднује.“ У *Ближим критеријумима за избор у звања наставника (Гласник Универзитета у Нишу 2020)* (<https://www.filfak.ni.ac.rs/preuzimanje/send/185-pravilnici-izbor-u-zvanja/648-blizi-kriterijumi-uni-2020>), члан 2, стоји да је за квантификацију и категоризацију часописа меродаван поменути *Правилник о поступку, начину самовредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживања* („Сл. Гласник РС“, бр. 24/2016, 21/2017 и 38/2017), поменут Прилог 2: „за одређивање коефицијента М и импакт фактора међународних часописа користи се, по правилу, *JCR Science Edition, JCR Social Science Edition и JCR Arts and Humanities*, за период од две године пре публикација и година публикација, и то за ону годину у којој је часопис најбоље рангиран, односно ону у којој је имао највећи импакт фактор“, а члан 3 каже да „приликом утврђивања категорије часописа треба имати у виду категорију у којој часопис припада у тренутку објављивања, или једну од претходне или наредне две године у односу на годину у којој је рад објављен, узимајући ону која је повољнија за кандидата“ (<https://www.filfak.ni.ac.rs/preuzimanje/send/185-pravilnici-izbor-u-zvanja/648-blizi-kriterijumi-uni-2020>).

Комисија је на основу горе наведеног *Правилника, Тумачења Националног савета и Ближних критеријума за избор у звања наставника (2020)*, чл.2 закључила да се рад у часопису *Филозофија и друштво* из 2019. године може категорисати као М51 (3 бода), као што је категорисан у *Листи категоризованих научних часописа за 2019. годину*, односно да се не може категорисати као међунаордни часопис оне категорије из периода у којима је био боље рангиран, односно имао већи импакт фактор, јер часопис ни у једној од поменуте три године (2017, 2018, 2019) **није био на JCR листи и није имао импакт фактор** (за 2020.годину још нема података), што се може утврдити увидом у ове три листе, док се у трећем документу *Ближи критеријуми за избор у звања наставника (2020)* такође потврђује да је за категоризацију меродаван *Правилник*, дакле у погледу повољније категоризације часописа **на JCR листи**, с тим што у чл. 3 није опет експлицитно наведено да се такво повољније категорисање односи и на часописе **ван JCR** листе, и та недоследност у овом једином документу оставља могућност другачијег тумачења, односно да се и часописи ван JCR лисе могу повољније вредновати.

Из овог разлога Комисија може тражити додатно тумачење чл.3. Правилника Универзитета, али због двосмислености члана 3 **прихвата** приговор у овом делу тј. признаје категорију поменутог рада као М24 уместо М51 и додаје један бод у коначан збир бодова, тако да укупан збир сада износи 40,5.

11. Приговор:

Кандидат Јовановић у приговору тврди да Комисија процењује научно-истраживачки рад „без темељног и продубљенијег разумевања и познавања“ једне од његових ужих научних области (херменеутике) и да његову дисертацију и радове „не узима темељно у обзир“ и „не разуме да анализа и интерпретација текста подразумева и анализу и интерпретацију језика“. И даље образлаже саму дисциплину херменеутику и наводи да познавање херменеутике изискује темељно

познавање лингвистике као науке о језику те да Комисија свесно или несвесно превиђа ове чињенице у Извештају.

11.а. Одговор у вези формалних компетенција чланова Комисије:

Комисија за писање Извештаја о кандидатима за избор у звање наставник страног језика за ужу научну област Германистика (*Немачки језик 1 и Немачки језик 2*) састављена је од наставника који имају изборе у звања из уже научних области Немачки језик, Германистика и Немачки језик са методиком наставе које су релевантне за процену испуњености услова конкурса (предмете, звање, УНО, радно место, предмете тражене конкурсом). Предлог одлуке о саставу комисије донело је Веће Центра за стране језике, усвојило Изборно веће Филозофског факултета, а коначну одлуку донело Научно-стручно веће Универзитета у Нишу бр.8/18-01-007/20-010 од 05.10.2010.године. Три инстанце су потврдиле валидност комисије.

Чланови Комисије имају вишегодишње (и вишедеценијско) искуства као наставници немачког језика, најдуже у универзитетској настави немачког као страног језика на нематичним департманима, савременог немачког језика на матичном департману и других предмета на матичном департману из германистичке лингвистике (морфологија, синтакса, лексикологија, методика, дидактика, анализа и планирање наставе итд.) и као такви могу да процењују релевантност радова за предмете конкурса.

Да је конкурс расписан нпр. за предмете из УНО Немачка књижевност и култура, а то овде није случај, онда би састав комисије изгледао другачије. Или да је у питању комисија за оцену или одбрану дисертације попут оне кандидата Јовановића у научним областима Немачка књижевност (студије) и Херменеутика (текстологија, интерпретације), шифре 821.112.2.09, 801.703 (<https://plus.cg.cobiss.net/opac7/help/cobib/uc/codelist>), где је комисија била састављена искључиво од наставника из области науке о књижевности. А уколико би се радило нпр. о два кандидата на конкурс за предмете из области науке о књижевности, онда би комисија из УНО немачка књижевност и култура такође процењивала релевантност радова кандидата за предмете тражене конкурсом (у зависности од тога да ли су из области теорије књижевности, историје књижевности или књижевне критика; или се ради о књижевнонаучној методологији (унутрашњи или спољашњи приступ) или пак о интердисциплинарним и мултидисциплинарним областима итд.)

11.б. Одговор у вези техничког аспекта Извештаја:

Према упутству за писање Извештаја Комисија је у обавези да на 2-3 стране пружи кратак опис радова, углавном кључних радова након последњег избора тј. последњих пет година и одреди релевантност истих за расписане предмете и ужу научну област, што је Комисија адекватно и коректно учинила. Комисија је прочитала радове, дала кратак преглед свих радова, и мало шири приказ дисертације Јовановића, сматрајући га главним радом (из 2019.год.), а свеукупно у препорученој дужини од 2,5 стране текста (проред 1). Опсежнија анализа радова какву очекује Јовановић у Приговору, замерајући Комисији „да не узима темељно у обзир“ његове радове, може се захтевати нпр. од комисије за оцену или одбрану дисертације у датој области књижевности и херменеутике и филозофије. Овде је пак реч о Извештају за избор у звање *наставник страног језика*. Улога Комисије за писање извештаја је, дакле, давање краћег описа радова и процене релевантности истих за предмете конкурса, а ради илустрације дужине описа навешћемо део Извештаја:

Пре него што пређемо на анализу одабраних новијих радова кандидата др Милоша Јовановића, почнећемо анализу дисертације под називом Херменеутика Ханса-Георга Гадамера и немачка књижевност 19. века чији предмет представља филозофска херменеутика Ханса-Георга Гадамера. Овај правац савремене филозофије, чији је оснивач

Гадамер, налази примену у хуманистичким наукама, пре свега историји филозофије, док аутор у овој дисертацији на теоријским основама Гадамерове али и савремених теорија херменеутике даје тумачење немачке књижевности 19. века на примеру Гетеа и Хелдерлина. У дисертацији се истражује настанак Гадамерове херменеутике и утицај на развој исте. Дисертација се бави појмовима хуманистичке традиције, местом књижевности у онтологији уметничког дела и утицајем ове онтологије на херменеутику. Аутор полази од предисторије херменеутике, па преко основних херменеутичких проблема до утицаја Хегелове и Платонове дијалектике на Гадамерову херменеутику одговара на централно питање, а то је питање о књижевности, повести и језику. Филозофија језика и универзалност херменеутике, засноване, према Гадамеру, управо на језику, такође су предмет проучавања (језик као медијум херменеутичког искуства и као хоризонт херменеутичке онтологије). У другом делу дисертације аутор се бави Феноменолошко-херменеутичком филозофијом (Фигал), Херменеутиком, филозофијом интерпретације и деконструкције (Ангерн), Критиком херменеутике (Кремер), Хабермасовом и Апеловом критиком традиционализма и реторике (Тронден) као и аналитичким питањима филозофије. Трећи и завршни део дисертације посвећен је тумачењу књижевности, најпре уметности као исказу, где се указује на однос филозофије и поезије, филозофије и књижевности, а завршава тумачењем дела Хелдерлина и Гетеа, при чему аутор доследно истиче Гадамерова тумачења дела ових писаца у погледу поменутих односа. У закључку аутор истиче разумевање и тумачење књижевног дела у херменеутичким оквирима, наводећи три фазе (читање, излазак из оквира уметничког дела и идентификовање значењских прираста књижевног уметничког дела), при чему је трећа фаза кључна у одређивању уметничког карактера књижевног дела, те даје и дефиницију класичног уметничког дела.

Навешћемо и анализу једног рада:

У раду Кафкијанска истрага аутор такође примењује херменеутичко-феноменолошку методу и на примеру једне Кафкине приповетке демонстрира Гадамерову херменеутику према којој песничка слика кроз тзв. значењски прираст представља обogaћење узора према коме је сачињена (те дело тако надмашује стварност). Овде видимо на делу примену закључака из дисертације, и то трећу фазу тумачења књижевног дела у херменеутичким оквирима: значењски прираст. Заједничка одлика већине анализираних радова Милоша Јовановића је примена херменеутичко-феноменолошке методе рада у анализи књижевних дела, којом кандидат одлично влада. Ужа научна област већине радова је херменеутика, филозофија и немачка књижевност (књижевна теорија, књижевне студије).

11.в. Одговор у погледу разумевања суштине интерпретације од стране комисије:

Кандидат Јовановић наводи да Комисија „не разуме да анализа и интерпретација текста подразумева и анализу и интерпретацију језика“. Међутим, Комисија у приказу дисертације управо истиче питање о књижевности, повести и језику, као и питање о језику, на коме се заснива универзалност херменеутике и филозофије језика.

Аутор [...] одговара на централно питање, а то је питање о књижевности, повести и језику. Филозофија језика и универзалност херменеутике, засноване, према Гадамеру, управо на језику, такође су предмет проучавања (језик као медијум херменеутичког искуства и као хоризонт херменеутичке онтологије).

Овде је Комисија јасно истакла улогу језика и препознала хоризонт језика као претпоставку разумевања. У питању је разумевање као језички процес. (Повест је иначе кључни појам, али се комисија неће бавити њиме.). Комисија, дакле не превиди језик. Међутим, Јовановић се у дисертацији бави језиком као филозофском категоријом. Херменеутика истражује разумевање и откривање смисла, а језик је средство тог разумевања, Предмет истраживања није сам језик (а ни

немачки језик) у лингвистичком смислу (као систем). (Херменеутика је иначе, осим филозофске дисциплине, и теорија интерпретације текстова, и метода разумевања и тумачења у наукама попут науке о књижевности, правима итд.).

12. Приговор:

Кандидат Јовановић наводи све испите које је положио на докторским академским студијама, које доводи у везу са контекстом научног и стручног рада, наводећи да су интердисциплинарни и мултидисциплинарни, и обухватају (више од половине) не само науку о књижевности већ и науку о језику, што је аргумент да је компетентан за бављење лингвистиком и језиком.

12. Одговор:

Комисија у Извештају није наводила положене испите ниједног од кандидата, нити на основним нити на докторским студијама. Навођење положених испита на докторским студијама у циљу документовања одређених компетенција није релевантно за избор наставника (иначе, конкурс је расписан за предмете који се односе не само на лингвистички аспект, већ и на примењено-лингвистички и глотодидактички аспект).

13. Приговор:

Кандидат Јовановић наводи да је самостално објављивао радове, а друга кандидатиња махом у коауторству, неке заједно са прве две чланице комисије, што, по њему доводи у питање објективност чланица комисије.

Јовановић сматра да комисија није позвана да коментарише његове радове јер не разуме област његовог научноистраживачког рада (сматра да није ни било коментара) и тражи изузеће комисије.

13. Одговор:

Што се тиче компетентности комисије, комисија је дала већ податке у вези са тиме у једном од претходних одговора. Што се тиче коауторства са двома чланицама комисије и објективности, потребно је рећи неколико чињеница. Комисија за писање извештаја се усваја, пре него што кандидати предају конкурсну документацију, тако да се не може унапред знати који ће кандидати учествовати на конкурс и да ли ће учествовати и коаутори датих радова. Предлог за састав комисије одвијао се у прописаним роковима и усвајан на неколико инстанци. Комисија до окончања конкурса, дакле, није могла да зна колико ће кандидата бити на конкурс нити који су кандидати у питању. До сада је на свим конкурсима за германисте било више кандидата, са различитих факултета или институција. Тек након завршеног конкурсног рока, и добијене одлуке одговарајућег већа Универзитета у Нишу од 5.10.2020, комисија је могла да преузме и анализира конкурсни материјал. Исто тако, комисија је тек након истека увида јавности Извештаја могла да преузме пристигле приговоре.

Поред тога Филозофски факултет је према важећим прописима и правилницима формирао комисију из редова расположивих наставника са матичног департмана, док је трећи члан је са другог универзитета, компетентних за писање извештаја о овом конкурс, сви у вишем звању од звања за које је расписан конкурс, из адекватне уже научне области, и компетентних за предмете конкурса.

Приликом писања извештаја, комисија је поступала тако, да је анализа два коауторска рада друге кандидаткиње, поверена другом и трећем члану комисије, а анализа једног коауторског рада поверена првом и другом члану комисије, а сви чланови су се на крају сагласили са свим коментарима. Извештај је прилично обиман и било је посла на свим елементима извештаја, па је

писање подељено, заједнички кориговано и допуњавано, како би Извештај стигао на време, сви чланови су се усагласили око коначног изгледа документа. Радове кандидата Јовановића су анализирали сви чланови комисије, након детаљног и захтевног читања (посебно у деловима из области филозофије).

14. Приговор:

Кандидат је најавио тужбу суду, уколико Факултет не поступи по захтеву, распусти комисију и изабере њега.

14. Одговор:

Постоји више нивоа одлучивања, и неколико могућности приговора. Уколико неко од тела Факултета буде уочило неправилност у процедури, реаговаће свакако, те нема потребе за оваквим реакцијама, нити омаловажавањем комисије и кандидата, поготову ако се узме у обзир да је кандидат Јовановић још у време припреме новог студијског програма факултета имао информацију да ће у будућности бити расписивани конкурси на истом, што јасно показује транспарентност према свим заинтересованим кандидатима, а у интересу квалитета програма и Факултета. Поред тога, кандидат Јовановић има докторат, што уз радове у одговарајућој области може омогућити конкурисање у више звање.

ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Предлог Комисије да се за расписано место **наставник страног језика** за ужу научну област Германистика (Немачки језик 1 и Немачки језик 2) изабере **Невенка Јанковић** (студент докторских академских студија филологије (модул наука о језику) на Филолошком факултету у Београду, лектор за немачки језик на нематичним департманима (предмети *Немачки језик 1, 2, 3, 4, 5 и 6* на Филозофском факултету у Нишу) као кандидат који **више одговара захтевима радног места** за које је расписан конкурс у односу на кандидата Милоша Јовановића (доктора филолошких наука из Крагујевца), темељи се на следећим чињеницама:

Комисија је на основу конкурсне документације у Извештају утврдила да оба пријављена кандидата, Невенка Јанковић и др Милош Јовановић, **испуњавају формалне услове** за избор у звање *наставник страног језика* за ужу научну област Германистика, прописане општим актима Филозофског факултета и Универзитета у Нишу: *стечено високо образовање (првог степена), објављене стручне и научне радове у одговарајућој области и способност за наставни рад.*

Имајући у виду све наведене чињенице у Извештају и Приговору и одговоре на ставке Приговора, Комисија сматра да је предложила кандидата која **више одговара захтевима радног места** за које је конкурс расписан: **наставник страног језика (на нематичним департманима)**. Поред формалних услова, Јанковић има подједнако високу просечну оцену остварену на докторским академским студијама које је почела 2015.год. (иако нижу просечну на основним студијама, 8,11), модул: Наука о језику (9,63) који је применљив у практичној настави страног језика на нематичним департманима и изузетно релевантан за звање за које је расписан конкурс (наставник страног језика) и предмете (*Немачки језик 1 и 2*), положене све испите и истраживачке радове (пред изградом је дисертације, која иначе није услов за избор у ово звање), има компетенције за бављење научноистраживачким радом из области која је релевантна за расписано звање (пет радова објављених у последњих пет година из области лингвистике, примењене лингвистике, глотодидактике, излагања на две конференције, учешће на два интерна научна пројекта Факултета), а према захтевима за акредитацију студијских програма радове у складу са наставним предметима,

има изузетно богато педагошко искуство у настави немачког језика на основном, средњем (12,5 година у гимназији и билингвалним одељењима) и високом ниову образовања (3 године и 9 месеци до сада као лектор за немачки језик на нематичним департманима на предметима *Немачки језик 1, 2, 3, 4, 5 и 6*), на курсевима страног језика (али и на превођењу), континуирано се усавршава у земљи и иностранству (око седамнаест едукација из области немачког као страног језика и методике и дидактике наставе немачког језика), остварила је импозантан број активности у домену академске заједнице (креирање курикулума, силабуса, стандарда, припрема акредитације, самовредновања, секретар департмана три године за редом, припрема пријемних тестова, учешће на пријемним испитима, израда распореда, писање одлука, израда материјала за припремну наставу, координација припремне наставе, руководилац промо тима, члан *Комисије за проверу знања за издавање сертификата, Комисије за признавање испита студентима у оквиру међународне размене*, члан *Центра за унапређење квалитета*, учешће на свим промотивним активностима Факултета) као и шире заједнице (немачки пројект *DSD-Deutsches Sprachdiplom*, једногодишњи курс језика за наставнике у билингвалним одељењима, сарадња са нишким и немачким школама, Аустријском и Немачком амбасадом, Гете Институтом, ДААД, учешће на свим културним манифестацијама Факултета, члан и благајник Секције Удружења наставника немачког језика Србије), има високо оцену на евалуацији од стране студената (просечна оцена 4,75 и 4,89 као и 4,75 и 4,69 по семестрима у последње две године), и пред Комисијом Факултета је студентима нематичних департмана 02.11.2020. веома успешно одржала приступно предавање које је позитивно оцењено и које у потпуности задовољава стандарде универзитетске наставе (у погледу припремљености, структуре и квалитета садржаја, дидактичко-методичког аспекта извођења, вичности у постављању питања), што додатно поткрепљује њене наставничке и педагошке вештине у настави немачког као страног језика.

У поређењу са кандидаткињом Јанковић, кандидат Јовановић је своју наставничку и академску каријеру градио искључиво у оквиру УНО Немачка књижевност, никада није предавао немачки језик као страни језик и није се усавршавао у области методике и дидактике наставе немачког језика као страног, што су по мишљењу Комисије основни предуслови за радно место расписано овим конкурсом. Осим тога, додајемо да комисија у Извештају није упоређивала приступна предавања по квалитету (оба кандидата су позитивно оцењена), али с обзиром на то да Јовановић у целом приговору инсистира на томе да је бољи кандидат, треба нагласити да његово приступно предавање то није показало. Напротив, показао је недовољну компетенцију управо за наставника немачког језика као страног језика, јер се његово предавање ослањало искључиво на директној (монолошкој) методи, није применио технике и стратегије интерактивне наставе, није користио ниједно наставно средство, није анимирао студенте и у целости је своје предавање свео на излагање преобимног приказа теме, тј. методске јединице.

ЗАКЉУЧАК:

На основу свега наведеног Комисија сматра да је у случају предлога да се Невенка Јанковић изабере у звање наставник страног језика за ужу научну област Германистика (Немачки језик 1 и 2) објективно сагледала оба кандидата у свим аспектима конкурса, те одбацује примедбе из Приговора на Извештај као неосноване и остаје при свом ставу да се **Невенка Јанковић ИЗАБЕРЕ** у звање наставник страног језика за ужу научну област Германистика (Немачки језик 1 и Немачки језик 2) као кандидат који **више одговара захтевима овог радног места**. Такође, Комисија изражава наду да ће другог кандидата, Милоша Јовановића (за област наука о књижевности) Факултет имати у виду, уколико постоји потреба за наставницима његовог профила.

Ниш, Београд и Јагодина 29.12.2020
(Место, датум)

Комисија за писање извештаја:

Nikoleta Momčilović

Доц. др Николета Момчиловић

M. Đukić Mirzađanić

Доц. др Марина Ђукић Мирзајанц

M. Stanojević

Доц. др Марија Станојевић Веселиновић